

**Qərib
Mehdi**

Gəncə şəhəri

Uğurlu yol

“Türküstandan”dan Türküstana

Gəncə ədəbi mühitində, Nizami yurdunda, ucaçınarlar şəhərində işlək qələmi, poetik məhsullanı ilə oxucuların tanıdığı gənc bir imza sahibi var: Eltun Türkəl. İki kitabın müəllifiyini daşıyır - «Yanan xatirələr» və «Tənhalanın duası».

Sənətçilərdə təxəllüs seçiminin də özəlliyi var. Ad doğulan gündən, təxəllüs sonradan seçilir. Bu ənənə qopuz tutan, söz deyən, böyük bir elə ağsaq-qallıq edən Dədəmiz Qorquddan gelir: nəyə layiq olduğunu göstər, sonra sənə ad verək. Tələb budur ki, gərək ad mahiyyəti ortaya qoymuş olsun. Bu baxımdan şair Eltunun keçdiyi və bundan sonra keçəcəyi yolu özündə ehtiva edən «Türkəl» təxəllüsü məni maraqlandırdı. Deməli, seçimi məlumdur. Deməli, bütün çabaları Türk eli üçündür. Mübarek olsun!

Seçmək, hələ məqsədə nail olmaq demək deyil. Sözü əməl təsdiq etməlidir. Bu mənada Eltun Türkəlin qələmi təşviş keçirmir. O, silahı – qələmi ilə hansı elin, hansı xalqın söz əsgəri olduğunu yaxşı bilir. Gənc yazann yaradıcılığı dediklərimizi təsdiqləyir.

Eltun qəleminə Vətənə xidmətə yola saldığı bir övlad – əsgər atası kimi baxır. Bu əsgər-qələm baş verən olaylarda həqiqətin, ədalətin yanında dayanır. O da Qarabağ savaşında, işgalçi erməni ordusuna qarşı öz qələmi ilə vuruşur. Bu qələm Şəhidlərlə birlikdə Şəhid, qazılrlə birlikdə qazi olur. Hər iki halda torpaq bütünlüğümüzə xidmət etdiyi üçün yaşarıdır. Şair 44 günlük müharibə nəticəsində düşmən tapdağından azad olmuş Qarabağa müraciət edərək deyir:

Sənə baxan bəd gözlərin,
Qarşısına sədd çəkməyə,
Otuz illik həsrətinin
Üzərindən xətt çəkməyə,
Gəlmışik!

Düşmənlərin qurduqları
İstehkamı yanb, keçib,
Özlərinin əməlindən
Özlərinə kəfən biçib,
Gəlmışik!

Bizim torpaqda ermənidən çox gözü olan ermənin arxasıdır. O arxa gerçəkdə Rus imperiyası, rəmzlərdə Ağ ayı, Şaxta baba kimi görünən şimal qonşumuzdur. Vaxtılı uşaqlarımızı məcbur edirdilər ki, “noğul” paylayan Şaxta babanın həsrətini çekib desinlər: “Şaxta baba, şaxtacan; Hardasan bu vaxtacan?” İndi uşaq da bılır ki, indiki Şaxta baba nəyi verir, nəyi alır. Ona görə də, bunu dərk edən uşaq istəyini dilə getirir:

Gəlməmişdən əvvəl oxu,
Məktubumu sətir-sətir.
Bacañısan Ata adlı
Hədiyyəmi mənə gətir...

Məmur laqeydliyi sadə adamların problemlərinə sebəb olur. Bu laqeydlik, bu umuculuq icra etməli olanla icra gözləyənin arasında sehirli bir qapiya çevrilir. Bu ağırlı hal şairin nəzərindən qaçmır:

Üzünə açılmış, sehirlənibdir,

Bu ağır qapılar fağır adamın.

Ya gərək sehirli açanın ola,

Ya da açmaq üçün ağır adamın.

«Uğurlu yol» üslubu geniş danışmağa «icazə» vermir. Eltun Türkəlin yaradıcılığına daha yaxından bələd olmaq üçün mən onun bir neçə şeiri ilə “Türküstan” qəzetinə müraciət etdim. Əminəm ki, sözüm tutulacaqdır. Sonda söz aləmində ilk qədəmlərini atan Eltun Türkələ vacib saydığım deyəcəklərim var.

Əzizim Eltun, “Türküstan” bir qəzet, mübariz bir söz meydanıdır. Redaksiyanın qayğısı, mənim xeyir-duamla sən bu meydana ayaq açırsan. “Türküstan”a vurğun olanın sözü, ürəyi Türküstana döyünməlidir. Səni qarşıda daha böyük bir meydan – Turan-Türküstan meydanı gözləyir. Üç qıtadə imperatorluqlar qurmuş; dünyaya, xalqlara ədalət bəxş etmiş Türküstana varmaqda, mücadilə etməkdə sənə uğurlar diləyirəm.